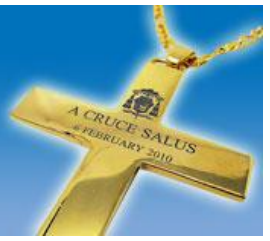




สังฆมณฑลอุดรธานี
www.udondiocese.org



ข้อคิดยามเช้า วันพุธ ที่ 7 ตุลาคม ค.ศ.2015



ศิษย์ของพระเยซูเจ้าขอให้พระองค์สอนว่าควรจะภาวนาอย่างไร พระเยซูเจ้าจึงตรัสกับเขาว่า

“เมื่อท่านทั้งหลายอธิษฐานภาวนา จงพูดว่าข้าแต่พระบิดา พระนามพระองค์จงเป็นที่สักการะ” (ลก 11:2-3)

การเริ่มต้นด้วยการเรียกพระเจ้าว่า **“พระบิดา”** ซึ่งเป็นถ้อยคำที่เป็นส่วนตัวมากสำหรับเราแต่ละคน เมื่อเราแต่ละคนมารวมกันและเรียกพระเจ้าว่า **“พระบิดา”** สะท้อนให้เห็นว่า เราทุกคนเป็นลูก ๆ ของพระองค์ เราจึงเป็นพี่น้องกัน เป็นสมาชิกในครอบครัวเดียวกัน พระเจ้าไม่ใช่บิดาของใครคนใดคนหนึ่ง แต่ของเราทุกคน **“พระนามพระองค์จงเป็นที่สักการะ” (ลก 11:3)** สำหรับชาวยิว ชื่อเป็นมากกว่าแค่คำเรียก แต่หมายถึงบุคคลทั้งครบ เมื่อโมเสสพูดกับพระเจ้าในพุ่มไม้ที่กำลังลุกไหม้ ท่านต้องการรู้ชื่อของพระเจ้าเพื่อจะได้รู้จักว่าพระองค์เป็นใคร ดังนั้น ไม่เพียงแค่ชื่อของพระเจ้าที่ต้องได้รับการเคารพสักการะ แต่เป็นพระเจ้าพระองค์เองทั้งครบที่ต้องได้รับการเคารพสักการะไม่ใช่เพียงแค่ทางคำพูดเท่านั้น แต่ด้วยวิถีทางในการดำเนินชีวิตของเราแต่ละคนด้วยความศักดิ์สิทธิ์หรือความน่าเคารพสักการะของพระเจ้าจะต้องสะท้อนออกมาให้เห็นในชีวิตของเราแต่ละคน

ขอพระเจ้าอวยพรพี่น้องทุกคน
พระสังฆราชอแซฟ ลือชัย ธาตุวิสัย
ประมุขสังฆมณฑลอุดรธานี